

APOKRYFENE
JUDITH KING JAMES BIBELN 1611

www.Scriptural-Truth.com

Judith

Boken av Judith

{1:1} i tolvte år av Nabuchodonosor,
som regjerte i Nineve, den store byen; i dager
Arphaxad, som hersket over i Afghanistan i Ecbatane,
{1:2} og bygget i Ecbatane vegger rundt steiner
hugget tre cubits bred og seks cubits lang, og gjorde det
veggen sytti cubits, og bredden av
femti cubits:
{1:3} og tårnene av ved portene til det en
hundre cubits høy, og bredden av i den
Foundation threescore cubits:
{1:4} og han laget gates derav, selv porten som var
oppvokst høyden på sytti cubits, og bredden av
dem var førti cubits, går frem av hans mektige
hærer, og innstillingen i utvalg av hans fotfolk:
{1:5} selv i disse dager king Nabuchodonosor gjort krig

med kong Arphaxad i den store sletten, som er vanlig i grensene til Ragau.

{1:6} og det kom til ham alle de som bodde i den Hill country og alle som bodde ved Eufrat og Tigris og Hydaspes og ren Arjok kongen av Elymeans, og svært mange nasjoner av sønnene til Chelod, samlet seg til slaget.

{1:7} deretter Nabuchodonosor kongen av assyrerne sendt til alle som bodde i Persia, og til alle som bodde vestover og de som bodde i Cilicia, og Damaskus, og Libanus og Antilibanus, og alle som bodde ved havet kysten,

{1:8} og de blant nasjonene som var av Carmel, og Galaad, og den høyere Galilea, og stort ren av Esdrelom,

{1:9} og til alle som var Samaria og byene derav, og utover Jordan til Jerusalem, og Betane, og Chelus, og Kades, og elven i Egypt og Taphnes, og Ramesse, og alle de land av Gesem,

{1:10} til dere kommer utover Tanis og Memphis, og

alle innbyggerne i Egypt, til dere kommer til grenser Etiopia.

{1:11} men alle innbyggerne i landet gjorde lys av den bud Nabuchodonosor konge av assyrerne, ingen gikk de med ham til kampen; for de ikke var redd for ham: Ja, han var før dem som en mann, og de sendt bort sine ambassadører fra dem uten effekt, og med skam.

{1:12} Derfor Nabuchodonosor var veldig sint på alt dette landet, og sverget av tronen og rike, som Han vil sikkert bli hevnet på alle disse kysten av Kilikia, og Damaskus, Syria og at han ville drepe med den sverd alle innbyggerne i Moabs land, og barn av Ammon og all Judea, og alt som var i Egypt, til dere kommer til grensen av to hav.

{1:13} og deretter marsjerte i slaget matrise med sin kraft mot kong Arphaxad i det syttende år, og han Rådet i sin kamp: for han styrtet all makten Arphaxad, og alle hestfolk, og alle hans vogner, {1:14} og ble lord byer, og kom til

Ecbatane, og tok tårnene, og bortskjemt gatene og blitt skjønnheten av skam.

{1:15} tok han også Arphaxad i fjellene i Ragau, og slo ham gjennom med sin dart og drept ham helt den dagen.

{1:16} så han tilbake etterpå til Nineve, både han og alle hans selskap av Diverse nasjoner blir en svært stor mangfold av menn av krigen, og det tok han sin letthet, og banqueted, både han og hans hær, en hundre og tjue dager.

{2:1} og i de attende år, to og tyvende dagen i den første måneden, det var snakk i huset til Nabuchodonosor kongen av assyrerne som han burde, som han sa hevne seg på jorden.

{2:2} slik han kalte ham alle hans offiserer, og alle hans adelen, og kommunisert med seg sin hemmelige råd, og avsluttet afflicting på hele jorden ut av sin egen munnen.

{2:3} og deretter kan de decreed for å ødelegge alt kjød, som ikke

adlyde bud på munnen.

{2:4} og da han hadde avsluttet sin advokat,
Nabuchodonosor kongen av assyrerne kalt Holofernes
hærfører for sin hærstyrke, som var neste for ham, og
sa til ham.

{2:5} dermed sier den store kongen, Herren av hele
jorden, se, du skal gå frem fra min nærhet og
ta med deg menn at tillit til sin egen styrke,
fotfolk et hundre og tjue tusen; og
av hester med deres ryttere tolv tusen.

{2:6} og du skal gå mot alle west country,
fordi de adlød mine bud.

{2:7} og du skal forkynne at de forbereder for meg
jord og vann: for jeg vil gå videre i min vrede mot dem.
og vil dekke hele jorden med føtter
min hær, og jeg vil gi dem for ROV dem:

{2:8} slik at deres drepte skal fylle deres daler og brooks
og elven skal fylles med sine døde, til det overflyt:

{2:9} og jeg vil føre dem fanger til de ytterste delene av
hele jorden.

{2:10} du derfor skal gå frem. og ta på forhånd for meg alle deres kysten: og hvis de vil gi seg deg, skal du reserverer dem for meg til dagen av deres straff.

{2:11} men om dem som opprører, la ikke ditt øye spare dem. men sette dem til slakting og ødelegge dem wheresoever goest du.

{2:12} for som jeg bor, og i kraft av mitt rike som jeg har omtalt, at vil jeg av min hånd.

{2:13} og ta du akt at du bryter ingen av bud din Herre, gjøre men dem fullt ut, som jeg har befalt deg og Utsett ikke for å gjøre dem.

Judith Page 568

{2:14} deretter Holofernes gikk fra tilstedeværelsen av hans Herre, og kalt ail guvernører og kapteiner, og offiserer av army of Assur;

{2:15} og han mønstret valgte menn for slaget, som hans Herre hadde befalt ham til et hundre og tjue tusen og tolv tusen bueskyttere på hesteryggen;

{2:16} og han varierte dem, som en stor hær er bestilt for

krigen.

{2:17} og han tok kameler og esler for sine vogner, en svært mange; og sauer og okser og geiter uten nummer for tilbudet:

{2:18} og mange av Vitaliebrødrene for hver mann av hæren, og veldig mye gull og sølv ut av kongens hus.

{2:19} og deretter gikk han frem og alle hans makt å gå før Kong Nabuchodonosor i reisen, og å dekke alle de jorden vestover med sine vogner, og ryttere, og deres valgte fotfolk.

{2:20} en stor nummer også diverse land kom med dem som gresshopper, og som sanden på jorden: for den forsamlingen var uten nummer.

{2:21} og de gikk av Nineve tre dagsreiser mot vanlig av Bectileth, og pitched fra Bectileth fjellet som er på venstre side av øvre Cilicia.

{2:22} da han tok hans hær, hans fotfolk, og ryttere og vogner, og gikk derfra inn i bakken land;

{2:23} og ødela Phud og Lud, og ødelegge alle de barn av Rasses, og Israels, barn som var mot villmarken på sørsiden av landet den Chellians.

{2:24} da han gikk over Eufrat, og gikk gjennom Mesopotamia, og ødela alle høy byer som var ved elven Arbonai, til dere kommer til sjøen.

{2:25} og han tok grensene av Kilikia, og drepte alle som imot ham, og kom til grensen av Jafet, som var mot sør, over mot Arabia.

{2:26} han foregir også alle barn av Madian, og brent opp deres tabernacles og ødelegge deres sheepecotes.

{2:27} da han gikk ned i ren Damaskus i hvete høste, og brent opp alle sine felt, og ødelagt sitt småfe og storfe, også han bortskjemt sine byer fullstendig bortkastet sine land og slo alle sine unge menn med kanten av sverdet.

{2:28} Derfor frykt og angst for ham falt på alle innbyggerne i havet kysten, som var i Sidon og Tyrus, og dem som bodde i Sur og Ocina, og alle som

bodde i Jemnaan; og de som bodde i Azotus og Ashkelon fryktet ham sterkt.

{3:1} så de sendte ambassadører ham til behandling i fred, sa:

{3:2} se, vi tjenere Nabuchodonosor den Royal ligger foran. bruke oss som skal være godt i din syn.

{3:3} se, våre hus, og alle våre steder og alle våre hvete, og småfe og storfe og alle lodges av teltene ligger foran ditt ansikt, bruke dem som det behager deg.

{3:4} se, selv våre byer og innbyggere er dine tjenere; komme og behandle dem som det synes godt deg.

{3:5} så mennene kom til Holofernes, og forkynt for ham på denne måten.

{3:6} så kom han ned mot kysten, både han og hans hær, og sett besittelser i høy byene, og tok ut av dem valgt menn for hjelp.

{3:7} slik de og alle land omkring mottatt

dem med girlander, med dans og med timbrels.

{3:8} men han kastet ned sine greenser, og kutte ned deres lunder: for han hadde bestemt for å ødelegge alle guder land, at alle nasjoner skal tilbe Nabuchodonosor og at alle tunger og stammer bør kalle ham som Gud.

{3:9} også han kom rett Esdraelon nær til Judea, over mot den store stredet Judea.

{3:10} og han slo mellom Geba og Scythopolis, og det han oppholdt seg en hel måned, som han kan samles sammen alle vognene av hæren.

{4:1} nå Israels barn, som bodde i Judea, hørt alt Holofernes sjef kaptein på Nabuchodonosor kongen av assyrerne hadde gjort det nasjoner, og etter hvilken måte hadde han bortskjemt alle deres templer, og brakte dem til intet.

{4:2} Derfor var de overmåte redde for ham, og var bekymret for Jerusalem og templet Herrens deres Gud:

{4:3} for de ble nylig returnert fra fangenskap, og alle de Judea var det siste samlet: og fartøyene, og alteret, og huset, ble helliggjort etter vanhelligelse.

{4:4} Derfor sendte de ut i hele kysten Samarias, og landsbyene og Bethoron, og Belmen og Jeriko, og Choba, og Esora og dalen av Salem:

{4:5} og hadde seg på forhånd med den topper de høye fjellene og befestet landsbyene som i dem, og lagt opp victuals for levering av krig: for sine felt var sen høstet.

{4:6} også Joacim ypperstepresten, som var i dem dager i Jerusalem, skrev dem som bodde i Bethulia, og Betomestham, som ligger rett Esdraelon mot den åpne landet, nær Dothaim,

{4:7} lade dem å holde passeringer av bakken land: for dem det var en inngang til Judea, og det var lett å stoppe dem som ville komme opp, fordi det passasjen var rett, for to menn på de.

{4:8} og Israels barn som Joacim høy

presten hadde befalt, med antikken av alle de

Siden 569 Judith

befolkningen i Israel, som bodde i Jerusalem.

{4:9} så enhver Israel ropte til Gud med stor inderlighet, og med stor vehemency ydmyket de deres sjeler:

{4:10} både de og deres hustruer og deres barn og deres storfe, og fremmed og leiekar, og deres tjenere kjøpt for penger, sette sekk på deres lender.

{4:11} dermed hver mann og kvinner, og den lille barn og innbyggerne i Jerusalem, falt før den tempel, og kastet aske på hodet, og spredt sitt sekk før ansiktet til Herren: også de satt sekk om alteret

{4:12} og ropte til Israels Gud med en samtykke Oppriktig, ville at han ikke gi barna for en byttedyr, og deres koner for ROV og byene arv ødeleggelse, og helligdommen skal vanhelligelse og bebreidelser, og for nasjoner å fryde seg på.

{4:13} så Gud hørte deres bønner, og sett på deres

lidelser: for de fastet mange dager i hele Judea og Jerusalem før helligdommen for Herren, den Allmektige. {4:14} og Joacim ypperstepresten, og alle prester som stod før Herren, og de som betjente den Herre, hadde sine lender utstyrte med sekk, og tilbød den daglig brennoffer, løfter og gratis gaver av den folk,

{4:15} hadde aske på deres mitres og ropte til den Herren av all deres makt, som han ville se på alle de Israels hus allernådigst.

{5:1} så var det erklært Holofernes, chief kaptein Army of Assur, at Israels barn hadde forberedt for krig, og hadde kjeft passeringer av bakken land, og hadde befestet alle toppene av de høye åser og hadde lagt hindringer i champaign land:

{5:2} hvorved han var veldig sint, og kalte alle de prinsene i Moab og kapteiner av Ammon og alle de over kystlinjen, guvernører

{5:3} og han sa til dem, fortell meg nå dere sønner av Chanaan, som dette folk, som bor i bakken

land, og hva er byene som de bor, og hva er mangfoldet av hæren, og hvor er deres makt og styrke, og hva kongen er satt over dem, eller kaptein hæren;

{5:4} og hvorfor har de besluttet ikke å komme og møte meg, mer enn alle innbyggerne i vest.

{5:5} sa Achior, kaptein på alle sønner

Ammon la min herre nå høre et ord fra munningen av din tjener, og jeg vil fortelle deg sannheten om dette folk som bor nær deg, og inhabiteth bakken land: og det foreligger ingen kommer ut av munn din tjener.

{5:6} dette folk er etterkommere av kaldeerne:

{5:7} og de sojourned hittil i Mesopotamia, fordi de ikke ville følge gudene til deres fedre, som var i landet Kaldea.

{5:8} for de forlot veien for sine forfedre, og dyrket Gud i himmelen, Gud som de kjente:

så de kastet dem fra deres guder, og de flyktet inn i Mesopotamia, og sojourned det mange dager.

{5:9} og deres Gud befalte dem å fravike de stedet der de sojourned, og å gå inn i landet av Chanaan: hvor de bodde, og økte med gull og sølv, og med mye storfe.

{5:10} men når en hungersnød dekket hele landet Chanaan, de gikk ned i Egypt, og sojourned mens de var næring, og ble det en flott mangfold, slik at ingen kan ikke nummerere deres nasjon.

{5:11} Derfor kongen av Egypt steg opp mot dem, og delt subtilly med dem, og brakte dem lav med labouring i murstein, og gjorde dem slaver.

{5:12} de ropte til sin Gud, og han slo alle landet Egypt med uhelbredelig plager: så egypterne kastet dem ut av deres syn.

{5:13} og Gud tørket Rødehavet foran dem,

{5:14} og brakte dem til mount Sina, og Cades - Barne, og kastet ut alle som bodde i ørkenen.

{5:15} slik de bodde i landet etter okkupasjonen, og de ødelagt av sin styrke alle dem Esebon og bestått over Jordan hadde de alle fjellbygdene.

{5:16} og de kastet ut foran dem. Chanaanite, Pherezite, Jebusite, og Sychemite og alle de Gergesites, og de bodde i landet mange dager.

{5:17} og mens de syndet ikke før sin Gud, de blomstret, fordi Gud som hater synd var med dem.

{5:18} men da de dro fra måten han utpekt dem, ble de ødelagt i mange kamper veldig sår, og ble ledet fanger inn i et land som ikke var deres, og et tempel for sin Gud ble kastet i bakken, og deres byer ble tatt av fiender.

{5:19} men nå er de tilbake til sin Gud, og er komme opp fra steder hvor de ble adspredt, og har hatt Jerusalem, der deres helligdom er, og er sittende i fjellbygdene; Det var øde.

{5:20} nå derfor min Herre og guvernør, hvis det være feil mot dette folk, og de synd mot sin Gud, La oss se at dette skal være deres ruin, og la oss gå opp, og vi skal overvinne dem.

{5:21} Men hvis det ikke være noen ugudelighet i deres nasjon, la meg

Herren nå forbi, så Herren forsvare dem, og deres Gud for dem, og vi blitt en bebreidelse før hele verden.

{5:22} og når Achior hadde avsluttet Disse uttalelsene, alle de står rundt omkring teltet knurret, og Chief menn Holofernes, og alle som bodde ved sjøsiden, og i Moab, sa at han skulle drepe ham.

{5:23} for, sier de, vi vil ikke være redd for overfor Israels barn: se, det er et folk som ingen har styrke eller makt for en sterk kamp

Judith Page 570

{5:24} nå derfor Herre Holofernes, vi vil gå opp, og de skal være en byttedyr å bli fortært av alle din hær.

{6:1} og når forvirring av menn som var om det rådet var opphørt, Holofernes øverstkommanderende for de hær av Assur sa til Achior og alle moabittene før alle selskapet andre nasjoner,

{6:2} og hvem er du, Achior og hirelings av Efra'im, som du har profeterte mot oss om dagen, og

har sagt, at vi ikke bør gjøre krig med folk
Israel, fordi deres Gud vil forsvare dem? og som er Gud
men Nabuchodonosor?

{6:3} han sender sin makt, og vil ødelegge dem
jorden, og deres Gud skal ikke gi dem:

men vi hans tjenere vil ødelegge dem som en mann; for de
kan ikke opprettholde kraften i våre hester.

{6:4} for med dem vil vi trækker dem under fot, og
deres fjell skal være drukken med blodet, og deres
felt som skal fylles med deres døde kropp, og deres
fotspor skal ikke kunne stå foran oss, for de skal
fullstendig omkomme, sier king Nabuchodonosor, Herren av alt
det

jord: for han sa, ingen av mine ord skal være forgjeves.

{6:5} og du, Achior, leiekar Ammons som
har talt disse ord i dag av dine synder, skal
se ansiktet mitt mer fra denne dagen, før jeg tar hevn
i denne nasjonen som kom ut av Egypt.

{6:6} og da skal sverdet av min hær, og
mange av dem som tjener meg, passerer gjennom din sider, og

du skal falle blant sine falne, når jeg kommer tilbake.

{6:7} nå derfor mine tjenere skal bringe deg tilbake

i fjellbygdene, og skal sette deg i en av byene

passasjer:

{6:8} og du skal ikke omkomme, kassaskuff du bli ødelagt

med dem.

{6:9} og hvis du overbevise deg selv i ditt sinn at de

skal bli tatt, la ikke ditt åsyn faller: Jeg har talt det,

og ingen av mine ord skal være forgjeves.

{6:10} deretter Holofernes befalte sine tjenere, som

ventet i hans telt, ta Achior og bringe ham til Bethulia,

og levere ham i hendene på Israels barn.

{6:11} slik at hans tjenere tok ham og førte ham ut av

leiren til vanlig, og de gikk midt ut av det

vanlig i fjellbygdene og kom til fontener som

var under Bethulia.

{6:12} og da mennene i byen så dem, de tok

opp sine våpen, og gikk ut av byen til toppen av den

høyde: og hver mann brukte en slynge holdt dem fra å komme

opp ved å kaste steiner mot dem.

{6:13} likevel har fått sneket under bakken,
de bundet Achior, kastet ham ned og forlot ham på den
foten av åsen, og returnerte til deres Herre.

{6:14}, men den Israelites nedstammet fra byen, og
kom til ham og løst ham og førte ham til
Bethulia, og ga ham til guvernørene i byen:

{6:15} som var i de dagene Ozias sønn av Micha,
stamme av Simeon og Chabris sønn av Gothoniel,
og Charmis sønn av Melchiel.

{6:16} og de kalte sammen alle antikken av den
byen, og alle deres ungdom løp sammen, og sine kvinner til
forsamlingen, og de satt Achior midt i alt deres
folk. Så Ozias spurte ham om det som ble gjort.

{6:17} og han svarte og erklærte dem den
Rådet for Holofernes, og alle ord som
Han hadde talt midt i fyrstene av Assur, og
overhodet Holofernes hadde talt stolt mot den
Israels hus.

{6:18} og de falt ned og tilba Gud,
og ropte til Gud. sa:

{6:19} Herre Gud i himmelen, se sin stolthet, og synd lav eiendom av vår nasjon, og se på ansiktet til de som er helliggjort deg denne dagen.

{6:20} så de trøstet Achior og roste ham sterkt.

{6:21} og Ozias tok ham ut av samlingen til sine huset, og gjort en fest i eldstene; og de kalte på den Israels Gud så natt for hjelp.

{7:1} dagen Holofernes ledet hans hær, og hele hans folk som var kommet for å ta sin del, som de bør fjerne deres leir mot Bethulia, ta aforehand klatring fjellbygdene, og å gjøre krig mot Israels barn.

{7:2} og deres sterke menn fjernet sine leirer som dag, og hær av menn av krigen var hundre og 70 000 fotfolk, og tolv tusen ryttere bagasjen, og andre menn som var ferde blant dem, en svært stor mangfold.

{7:3} og de slo leir i dalen i nærheten til Bethulia, ved fontenen, og de spre seg i bredde

Dothaim til Belmaim, og i lengde fra Bethulia til Cynamon, som ligger rett Esdraelon.

{7:4} nå til Israels barn, da de så den mange av dem, var sterkt plaget, og sa alle tinget, nå vil disse mennene slikke ansiktet til den jorden. for de høye fjellene, verken dalene, eller åsene, kan bære sin vekt.

{7:5} da hver mann tok opp sine krigsvåpen, og Når de hadde tent bål på sine tårn, de forble og så alle som natt.

{7:6}, men i den andre dagen Holofernes frembragt alle hestfolk for Israels barn som var i Bethulia,

{7:7} og sett passasjer til byen, og kom til fontenene i sine farvann, og tok dem, og angi besittelser av menn av krigen over dem, og han fjernet mot hans folk.

{7:8} kom til ham alle øverste barn av Esau, og alle guvernørene i folket i Moab, og kapteiner av kystlinjen, og sa:

{7:9} la vår Herre nå høre et ord, at det ikke en

Siden 571 Judith

styrte i din hær.

{7:10} for dette folk av Israels barn ikke stoler i sine spyd, men i høyden på fjellet ligger flest de bo, fordi det ikke er lett å komme til toppen av deres fjell.

{7:11} nå derfor, min Herre, bekjempe ikke mot dem i kjempe matrise, og det skal ikke så mye som en mann av dine folket gå til grunne.

{7:12} blir værende i din leiren, og holde alle menn ditt hæren, og la dine tjenere få tak i fontenen vann som issueth frem til foten av fjellet:

{7:13} for alle innbyggerne i Bethulia har vann Derfra; så skal tørst drepe dem, og de skal gi opp deres byen, og vi og våre folk skal gå opp til toppen av den fjell som er nær, og vil leir på dem, se at ingen går ut av byen.

{7:14} så de og deres hustruer og deres barn skal forbrukes med ild, og før sverdet kommer mot

dem, de skal bli styrtet i gatene der de
dvele.

{7:15} dermed skal du gjøre dem en onde lønn;
fordi de gjorde opprør, og møtte ikke dig fredelig.

{7:16} og disse ordene fornøyd Holofernes og alle hans
tjenere, og han utnevnt til å gjøre som de hadde talt.

{7:17} slik leir Ammons barns dro,
og med dem fem tusen av assyrerne og de
slo i dalen, og tok vann og fontener
av vann Israels barn.

{7:18} barn Esau gikk med den
barn Ammons og slo leir i fjellbygdene
mot Dothaim: og de sendte noen av dem mot den
Sør, og mot øst over mot Ekrebel, som er
nær til Chusi, som er over bekken Mochmur; og
resten av army of assyrerne leir i sletten, og
dekket ansiktet til hele landet. og sine telt og
vogner var pitched til en svært stor mangfold.

{7:19} og Israels barn gråt Herren
deres Gud, fordi deres hjerte sviktet, for alle sine fiender

hadde foregir dem omkring, og det var ikke mulig å flykte ut fra dem..

{7:20} dermed alle selskap med Assur forble om dem, både deres fotfolk, vogner, og ryttere, fire og tretti dager, slik at alle båtene deres vann mislyktes alle de bor i Bethulia.

{7:21} og cisterner ble tømt, og de hadde ikke vann å drikke sin fyller for en dag; for de ga dem drikke etter mål.

{7:22} Derfor deres små barn var ute av hjertet, og deres kvinner og unge menn besvimte for tørst, og falt ned i gatene i byen, og av passeringer av det Gates, og det var ikke lenger en styrke i dem.

{7:23} og hele folket samlet Ozias, og til den sjef for byen, både unge menn og kvinner og barn, og ropte med høy røst og sa alle eldstene,

{7:24} Gud være dommer mellom oss og deg: dere har gjort oss stor skade, at dere ikke har nødvendig sjelefred barna av Assur.

{7:25} for nå har vi ingen hjelper: men Gud har solgt oss

i hendene, som vi skal kastes ned før dem med tørst og store ødeleggelser.

{7:26} nå derfor kaller dem til dere, og levere den hele byen for ROV for Holofernes folk, og til alle hæren.

{7:27} for det er bedre for oss å bli gjort en ødelegge dem, enn å dø for tørst: for vi blir hans tjenere, som vår sjeler leve, og ikke ser døden av våre spedbarn før våre øyne, eller våre hustruer eller våre barn å dø.

{7:28} vi tar til å vitne mot deg himmelen og jorden, og vår Gud og herre av våre fedre, som punisheth oss våre synder og syndene til våre fedre, at han gjør ikke ifølge som vi har sagt i dag.

{7:29} så var stor gråt med en samtykke i midt i forsamlingen; og de ropte til Herren Gud med høy røst.

{7:30} sa Ozias til dem, brødre, gode mot, la oss likevel tåle fem dager, i hvilken plass de Herren vår Gud kan slå hans barmhjertighet mot oss. for han ikke vil

svikte oss helt.

{7:31} og hvis disse dager passerer, og det kommer ingen hjelp oss, vil jeg gjøre i word.

{7:32} og han spredt mennesker, hver og en å deres egen kostnad; og de gikk til veggene og tårnene av byen, og sendte kvinner og barn i deres hus: og de var svært lav i byen.

{8:1} nå på den tiden Judith hørt, som var datter av Merari, sønn av okse, sønn av Joseph, den sønn av Ozel, sønn av Elcia, sønn av Ananias, sønn av Gedeon, sønn av Raphaim, sønn av Acitho, sønn av Eliu, sønn av Eliab, sønn av Natanael, sønn av Samael, sønn av Salasadal, sønn av Israel.

{8:2} og Manasses var hennes mann, hennes stamme og slektninger, som døde i innhøstingen av bygg.

{8:3} for da han stod holde dem bundet skiver i feltet varmen kom på hodet, og han falt på hans sengen, og døde i byen Bethulia: og blev begravet med sine fedre i feltet mellom Dothaim og Balamo.

{8:4} så Judith var en enke i huset hennes tre år og

fire måneder.

{8:5} og hun gjorde henne telt på toppen av huset hennes, og ta på sekk på hennes lender og ware hennes enkens klær.

{8:6} og hun fastet alle dagene av hennes enkestand, lagre eves sabbaten og sabbaten og eves av nymånedagene, og nymånedagene og høytidene og høytidelig dagene av Israels hus.

{8:7} hun var også med et vakkert ansikt, og svært vakkert å se: og ektemannen Manasses forlot henne gull og sølv, og trellene og maidservants, og

Judith Page 572

storfe og land. og hun forble dem.

{8:8} og det var ingen som ga henne et dårlig ord; AR hun fryktet Gud sterkt.

{8:9} nå da hun hørte de onde ord mot guvernøren, som de besvimte mangel på vann. for Judith hadde hørt alle de ord som Ozias talte til dem, og at han hadde sverget å levere byen til den Assyrerne etter fem dager;

{8:10} så hun sendte sin waitingwoman, som hadde den regjeringen i alt som hun måtte, ringe Ozias og Chabris og Charmis, i antikken av byen.

{8:11} og de kom til henne, og hun sa til dem:

Hører meg nå, O dere guvernører av innbyggerne av Bethulia: for ord dere har snakket før den mennesker i dag er ikke rett, berøre denne Eden som dere laget og uttales mellom Gud og du, og har lovet å levere byen våre fiender, med mindre innen disse dager Herren slå å.

{8:12} og nå som dere som har fristet Gud dette dag, og stå Gud blant menneskenes barn?

{8:13} og prøv Herren den Allmektige, men dere skal aldri vet noen ting.

{8:14} for dere ikke finner dybden i hjertet av mann, verken kan dere oppfatter det som han tenker: så hvordan kan dere søke ut Gud, har gjort alle disse ting, og vet hans sinn, eller forstå sin hensikt? Nei, min brødre, provosere ikke Herren vår Gud til vrede.

{8:15} for hvis han ikke hjelpe oss i disse fem dager, han

har makt til å forsvare oss når han vil, selv hver dag, eller ødelegge oss før våre fiender.

{8:16} ikke binde råd for Herren vår Gud: for Gud ikke er som mann, at han kan være truet; er han som sønn av mann, at han bør være vaklende.

{8:17} Derfor la oss vente for frelse av ham, og kaller ham å hjelpe oss, og han vil høre vår stemme, hvis det kan ham.

{8:18} for det oppsto ingen i vår alder, ingen er det alle nå i disse dager verken stamme, eller familie, eller folk, eller byen blant oss, som tilber gudene laget med hender, som har vært aforetime.

{8:19} den som forårsaker våre fedre ble gitt til den sverd og ROV, og hadde en fin høst før våre fiender.

{8:20} men vi vet ingen annen Gud, derfor vi stoler Han vil ikke dispise oss, eller noen av vår nasjon.

{8:21} for hvis vi bli tatt så, alle Judea skal legge avfall, og våre helligdom skal bli bortskjemt; og han vil kreve det vanhelligelse av på munnen vår.

{8:22} og slakting av våre brødre og fangenskap i landet, og ødeleggelse av våre arv, vil han slå på våre hoder blant hedningene, hvor skal vi være i trelldom. og vi skal være en lovbrudd og en bebreidelse til alle dem som besitter oss.

{8:23} for tjeneste ikke skal rettes til fordel:

men Herren vår Gud skal slå det til dishonour.

{8:24} nå derfor, O brødre, la oss vise et eksempel til våre brødre, fordi deres hjerter er avhengig av oss, og helligdommen og huset, og alteret, hvile over oss.

{8:25} videre takke la oss Herren vår Gud, som trieth oss, selv når han gjorde våre fedre.

{8:26} husker hva han gjorde med Abraham, og hvordan han prøvde Isaac, og hva som skjedde med Jacob i Mesopotamia i Syria, når han holdt sauene Labans hans mor, bror.

{8:27} for han ikke har forsøkt oss fire som han gjorde dem, for undersøkelse av deres hjerter, har verken han tatt hevn på oss: men Herren tukte dem som kommer nær til ham å formane dem.

{8:28} sa Ozias henne, alt som du har talt har du snakket med et godt hjerte, og det er ingen som kan motsi dine ord.

{8:29} for dette ikke er den første dagen hvor din visdom er manifestert; men fra begynnelsen av dine dager alle de mennesker har kjent din forståelse, fordi det kassering av ditt hjerte er bra.

{830} men folk var veldig tørst, og tvang oss å gjøre dem som vi har sagt, og å ta en ed oss, som vi ikke vil bryte.

{8:31} nå be du for oss, fordi du er en gudfryktig kvinne, og Herren vil sende oss regn å fylle våre cisterner, og vi skal besvime lenger.

{8:32} sa Judith dem høre meg og jeg vil gjøre en ting, som skal gå gjennom alle generasjon til den barn av vår nasjon.

{8:33} dere står denne kvelden i porten, og jeg vil gå tilbake med min waitingwoman: og dager at dere har lovet å levere byen våre fiender Herren vil besøke Israel av min hånd.

{8:34} men spørre dere ikke i min act: for jeg ikke vil
forkynne det, til ting være ferdig gjøre.

{835} sa Ozias og fyrstene henne, gå i
fred og Gud Herren være før deg, å ta hevn
på våre fiender.

{8:36} slik de returneres fra teltet, og gikk til deres
menigheter.

{9:1} Judith falt på ansiktet hennes, og aske over henne satt
hodet, og avdekket sekk som hun var
kledd; og tiden som røkelse av kvelden
ble tilbudt i Jerusalem i huset til Herren Judith
ropte med høy røst og sa:

{9:2} Herre Gud min fars Simeon, som du
treets et sverd til å ta hevn av fremmede, som
løsnet beltet hushjelp å besudle henne, og oppdaget
låret til henne skam og forurenset hennes jomfrudom til henne
bebreide; for du sa, det skal ikke være slik. og likevel de gjorde
slik:

Siden 573 Judith

{9:3} derfor du treets deres herskere blir drept, så

at de farget deres seng i blod, blir lurt, og smotest tjenere med sine herrer, og den på sine troner;

{9:4} og har gitt sine koner for en byttedyr, og deres døtre fangene, og alle sine Kandahar deles blant dine kjære barn; som ble flyttet med din iver, abhorred forurensning av blodet og tilkalt deg for hjelp: O Gud, O min Gud, hør meg også en enke.

{9:5} for du har gjort ikke bare disse tingene, men også tingene som falt ut før, og som fulgte etter; du har tenkt på det som nå, og som skal komme.

{9:6} Ja, hva du bestemme var klare på hånd og sa: se, vi er her: for alle dine veier er forberedt, og dine straffedommer er i din forutviten.

{9:7} for, se, assyrerne multipliseres i deres makt; de er opphøyet med hest og mann; de ære i styrken i deres fotfolk; de stoler i skjold og spyd, og bue og slynge; og vet ikke at du er Herren som breste slag: Herren er ditt navn.

{9:8} kaste ned deres styrke i din kraft og bringe ned sin kraft i din vrede: for de har tenkt å besudle din helligdom, og forurensse Tabernaklet hvor din strålende navnet hviler og kaste med sverdet Hornet av din alteret.

{9:9} se sin stolthet, og sende din vrede over deres hoder: gi i min hånd, som er en enke, makt at jeg har tenkt.

{9:10} slå hverken av mine lepper tjener med den Prince, og prinsen med tjeneren: bryte ned deres stateliness av en kvinne.

{9:11} for din kraft ikke har mange eller din kanskje i sterke menn: for du er en Gud lidende, en hjelper de undertrykte, brakte en av svake, en beskytter av den forlorn, en frelser av dem som er uten håpe.

{9:12} mig, jeg ber deg, O Gud min far og Arv av Israel, Herren Himmels Gud og jorden, skaperen av vann, konge av enhver skapning, høre du min bønn:

{9:13} og gjøre min tale og bedrag å være deres sår og stripe, som har tenkt grusomme ting din pakt og ditt hellige hus og mot toppen av Sion, og mot huset i besittelse av dine barn.

{9:14} og gjøre enhver nasjon og stamme å erkjenne at du er Gud all makt og makt, og at det er ingen andre som protecteth folk i Israel, men du.

{10:1} nå etter at hun hadde sluttet å rope til Gud Israels og dårlig sluttet alle disse ordene.

{10:2} hun steg der hun hadde falt ned, og kalles hennes hushjelp, og gikk ned i huset hvor hun bolig sabbaten dagene og hennes høytidsdagene

{10:3} og dro av sekk som hun hadde, satt av hennes enkestand klær og vasket henne kroppen over med vann og salvet seg med edle salve, flettet håret av hodet og sette på et dekk på det og sette på hennes klær av glede, så hun var kledd i løpet av Manasses ektemannen.

{10:4} og hun tok sandaler på føttene, og sett henne hennes armbånd, og hun kjeder, hennes ringer og henne

øredobber, og alle henne ornamenten, og pyntet seg tappert, til allure øynene til alle menn som skal se henne.

{10:5} så hun ga sin kammerpike en flaske vin, og en Cruse olje, og fylt en pose med ristet mais og klumper fiken og med fine brød. så hun kastet alt dette sammen og lagt dem på henne.

{10:6} derfor de gikk tilbake til porten av byen Bethulia, og fant står Ozias og antikken av byen, Chabris og Charmis.

{10:7} og da de så henne, hennes ansikt var endres, og hennes klær ble endret, de undret på henne skjønnhet veldig sterkt, og sa til henne.

{10:8} Gud, våre fedres Gud gi deg nåde, og oppnå dine enterprizes til ære for barn Israels og opphøyelse av Jerusalem. Så tilba Gud.

{10:9} og hun sa til dem: kommando portene til den byen åpnes meg, så jeg kan gå tilbake å oppnå tingene hvorav dere har talt med meg. Så de ledet av unge menn til å åpne for henne, som hun hadde

talt.

{10:10} og da de hadde gjort så, Judith gikk ut, hun og hennes hushjelp og mennene i byen så etter henne, inntil hun var gått ned fra fjellet, og til hun hadde gått dalen, og kunne se henne lenger.

{10:11} Derfor de gikk rett tilbake i dalen: og

det første se på assyrerne møtte henne,

{10:12} og tok henne, og spurte henne, hva folk kunst du? og hvor kommer du? og hvor Sarai?

Og hun sa: jeg er en kvinne av hebreerne, og er flyktet fra dem: for de skal bli gitt deg å bli brukt:

{10:13} og jeg kommer før Holofernes sjefen

kaptein i hæren, til å erklære ord av sannhet. og jeg vil vise ham en måte, der han skal gå, og vinne alle bakken land, uten å miste kroppen eller livet av en av hans menn.

{10:14} nå da mennene hørt henne ord, og så

hennes ansikt, lurte de sterkt på hennes skjønnhet, og sa til henne:

{10:15} du har lagret ditt liv, du har de

å komme ned til tilstedeværelsen av vår Herre: nå derfor kommer til hans telt, og noen av oss skal drive deg til de har levert deg til hendene.

{10:16} og når du står foran ham, vær ikke redd i ditt hjerte, men shew ham ifølge dine ord; og Han vil be deg godt.

{10:17} så de valgte av dem en hundre menn til følge henne og hennes hushjelp; og de brakte henne til den telt Holofernes.

Judith Page 574

{10:18} da var der en concourse hele den leiren: for hennes kommende var noised blant telt, og de kom henne, som hun sto uten telt Holofernes, før de fortalte ham om henne.

{10:19} og de lurte på hennes skjønnhet og beundret barn av Israel på grunn av hennes, og alle sa til hans nabo hvem vil forakte dette folk som har blant dem slike kvinner? sikkert er det ikke bra at en mann av dem stå som blir slipp kan lure den hele jorden.

{10:20} og de som lå nær Holofernes gikk ut, og alle hans tjenere og de førte henne inn i teltet.

{10:21} nå Holofernes hvilte over sengen under en baldakin, som ble vevd med lilla, og gull, og smaragder og edelstener.

{10:22} så de lot ham for henne; og han kom ut før hans telt med sølv lamper kommer før ham.

{10:23} og når Judith kom før ham og hans tjenere alle marvelled på skjønnheten av henne ansikt; og hun falt på ansiktet hennes, og gjorde ærbødighet til ham: og hans tjenere tok henne opp.

{11:1} sa Holofernes henne, kvinne, være god komfort, frykt ikke i ditt hjerte: for jeg aldri skadet noen Det var villige til å tjene Nabuchodonosor, kongen av alle jorden.

{11:2} nå derfor hvis ditt folk som bor i den fjellene hadde ikke satt lys av meg, jeg ville ikke ha løftet opp min spyd mot dem: men de har gjort disse tingene til seg selv.

{11:3} men nå fortelle meg derfor du er flyktet fra

dem, og kunst kom til oss: for du er kommet for beskyttelse;

Vær ved godt mot, du skal leve denne natten, og heretter:

{11:4} for ingen skal skade deg, men be deg vel, som

de gjør tjenere kongen Nabuchodonosor min Herre.

{11:5} deretter Judith sa til ham: få ord

din tjener og din trælkinne å snakke på din

tilstedeværelse, og jeg vil erklære ingen løgn til min Herre
denne kvelden.

{11:6} og hvis du vil følge ditt ord

tjenerinne Gud vil bringe det perfekt å passere

. og min Herre skal ikke mislykkes i sine formål.

{11:7} som Nabuchodonosor konge over hele jorden lever,

og som hans kraft lever, som har sendt deg for den

opprettholdelse av enhver lever ting: for ikke bare menn skal
tjene

ham av deg, men også dyr feltet og storfe,

og fuglene i luften, skal leve ved din kraft under

Nabuchodonosor og hele hans hus.

{11:8} for vi har hørt om din visdom og din politikk,

og det er rapportert i jorden så du bare kunst utmerket

i alle rike og mektige i kunnskap, og

fantastisk i prestasjon av krigen.

{11:9} nå som om saken, som Achior

snakker i dine råd, har vi hørt hans ord; for menn av Bethulia reddet ham, og han erklærte dem alle som han hadde talt til deg.

{11:10} Derfor Herre og guvernør respekterer ikke hans ord; men la den i ditt hjerte, om det er sant: for vår nasjon skal ikke bli straffet, verken kan sverd få dem, bortsett fra de synd mot sin Gud.

{11:11} og nå, at min Herre ikke være beseiret og frustrere av formålet hans, død er nå falt på dem, og deres synd har innhentet dem, derfor vil de provosere Gud deres sinne whensoever de skal gjøre som er ikke passer gjøres:

{11:12} er for deres victuals mislykkes dem, og alle deres vannet

snaut, og de har besluttet å legge hendene på deres storfe, og hensikt å konsumere alle disse tingene, som Gud har forbudt å spise av hans lover:

{11:13} og er løst å bruke førstegrøden av den den

tideler vin og olje, som de hadde helliget, og reservert for prester som tjener i Jerusalem før den ansiktet av vår Gud. den som ting det er ikke lovlig for folk så mye som å ta med sine hender.

{11:14} for de har sendt noen til Jerusalem, fordi de også som bor det har gjort lignende, for å bringe dem en lisens fra Senatet.

{11:15} nå når de skal bringe dem ord, vil de straks gjøre det, og de skal bli gitt deg å være ødelagt samme dag.

{11:16} derfor jeg din tjenerinne vite alt dette, er flyktet fra deres tilstedeværelse; og Gud har sendt meg arbeide ting med deg, hvori hele jorden skal bli forbauset, og den som skal høre det.

{11:17} for din tjener er religiøs, og tjener Gud himmelens døgnet: nå derfor, min Herre, jeg vil være med deg og din tjener vil gå ut av natten dalen, og jeg vil be til Gud, og han vil fortelle meg Når de har begått sine synder:

{11:18} og jeg vil komme og vise det til deg: så du

skal gå ut med alle din hær, og det skal være ingen av dem som skal motstå deg.

{11:19} og jeg vil lede deg gjennom midt i Judea, inntil du kommer før Jerusalem. og jeg vil sette din trone midt. og du skal drive dem som sauer som har uten hyrde, og en hunden skal ikke så mye som åpner sin munnen på deg: for disse ting ble fortalt meg ifølge min forutviten, og de ble forkynt for meg, og jeg er sendt å fortelle deg.

{11:20} da hennes ord fornøyd Holofernes og alle hans tjenere. og de marvelled på hennes visdom, og sa:

{11:21} det er ikke slik en kvinne fra den ene enden av den jorden til den andre, både for skjønnhet av ansiktet og visdom ord.

{11:22} likeledes Holofernes sa til henne. Gud Herren gjort det bra for å sende deg før folket at styrken kan være i våre hender og ødeleggelse på dem lett hensyn min Herre.

{11:23} og nå du er både vakre i din ansikt, og vittig i dine ord: sikkert hvis du gjør som

du har talt din Gud skal være min Gud, og du skal bo i huset til kong Nabuchodonosor, og skal være

Siden 575 Judith

kjent gjennom hele jorden.

{12:1} da han befalt for å bringe henne i hvor hans platen ble angitt. og bad at de bør forberede henne for sitt eget kjøtt, og at hun skal drikke av hans egen vin.

{12:2} og Judith sa, jeg ikke vil spise, så det være en straffbar handling: men bestemmelsen skal gjøres for meg av det

så jeg har ført.

{12:3} deretter Holofernes sa til henne: Hvis din bestemmelse Hvis ikke, hvordan skal vi gi deg lignende? for det være ingen med oss din nasjon.

{12:4} sa Judith ham som din sjel lever, min Herre, din tjenerinne skal ikke bruke disse tingene som jeg ha, før Herren arbeidet av mine hånden tingene som han har bestemt.

{12:5} og tjenere Holofernes førte henne inn i teltet, og hun sov til midnatt, og hun dukket opp når det

var mot morgen klokken,

{12:6} og sendt til Holofernes, lagring, la min herre nå kommando som din tjenerinne kan gå ut til bønn.

{12:7} deretter Holofernes befalte sin livvakt at de bør ikke bli henne: dermed hun abode i leir tre dager, og gikk ut på kvelden i dalen av Bethulia, og vasket seg i vannkilden av leiren.

{12:8} og da hun kom ut, hun bønnfalt Herren Israels Gud å lede vei til hevingen opp av den barna av sitt folk.

{12:9} så hun kom i rene, og forble i teltet, før hun spise henne kjøtt på kvelden.

{12:10} og i den fjerde dagen Holofernes gjorde en fest å sine egne tjenere, og ingen av offiserer til den selskapslokale.

{12:11} da sa han til Bagoas eunuch, som hadde lade over alle at han hadde gå nå og overtale dette Kvinne som er med deg, så hun kommet til oss og spise og drikke med oss.

{12:12} for, lo, vil det være en skam for våre person, hvis vi

skal la slik kvinne gå, ikke har hatt hennes selskap; for
Hvis vi trekke henne ikke oss, vil hun Le oss.

{12:13} deretter gikk Bagoas fra tilstedeværelsen av
Holofernes, og kom til henne, og han sa, la ikke dette virkelig
jomfru frykt komme til min Herre og bli innfridd i sin
tilstedeværelse og drikke vin, og være glade med oss og være
gjorde denne dagen som en av døtrene til assyernerne,
som tjener i huset til Nabuchodonosor.

{12:14} sa Judith til ham: hvem er jeg nå at jeg
skulle motsi min Herre? sikkert overhodet tykkes ham jeg
vil gjøre raskt, og det skal være min glede dag min
død.

{12:15} så hun oppsto, og pyntet seg med hennes klær
og alle henne kvinnens antrekk, og hennes hushjelp gikk og lagt
myke

dyreskinn på bakken for henne rett Holofernes, som

Hun hadde fått av Bagoas langt hennes daglig bruk, som hun
kan

sitte og spise dem.

{12:16} nå når Judith kom inn og satte seg ned,

Holofernes hans hjerte var ranet med henne, og hans sinn

ble flyttet, og han sterkt hennes selskap; for han ventet en tid å lure henne, fra dagen han hadde sett hennes.

{12:17} Da sa Holofernes til henne, drikke nå, og være glade med oss.

{12:18} så Judith sa, jeg vil drikke nå, min Herre, fordi mitt liv er forstørret i meg i dag mer enn alle dager siden jeg ble født.

{12:19} da hun tok og spiste og drakk ham hva sin kammerpike hadde forberedt.

{12:20} og Holofernes fant stor glede i henne, og drakk mer vin enn han hadde drukket når som helst på en dag siden han ble født.

{13:1} nå når kvelden kom, hans tjenere laget hastverk med å forlate, og Bagoas stengt hans telt uten, og

avvist kelnerne fra tilstedeværelsen av Herren hans. og de gikk til sine senger: for alle var slitne, fordi den Fest hadde vært lenge.

{13:2} og Judith ble igjen langs i teltet, og

Holofernes ligger langs på sengen: for han var fylt med vin.

{13:3} nå Judith hadde befalt sin kammerpike for å stå uten hennes hoffdame og vente på henne. kommer frem, som hun gjorde daglig: for hun sa hun ville gå tilbake til henne bønner, og hun sa til Bagoas etter samme formål.

{13:4} så alle gikk frem og ingen var igjen i den hoffdame hverken liten eller stor. Deretter Judith, stående ved sengen, sa i sitt hjerte, Herre Gud alle strøm, se i denne dag på verk av mine hender det opphøyelse av Jerusalem.

{13:5} for nå er tiden for å hjelpe arveland, og utføre din enterprizes til ødeleggelse av den fiender som er steget mot oss.

{13:6} da hun kom til søyle av sengen, som var på Holofernes' hode, og tok ned hans fauchion fra Derfra

{13:7} nærmet til sengen og tok tak i den håret på hans hode og sa styrke meg, Herre Gud

Israel, denne dagen.

{13:8} og hun slo to ganger på halsen med alle henne kanskje, og hun tok bort hodet fra ham.

{13:9} og tumlet kroppen fra sengen, og trakk ned kalesjen fra pilarer; og anon etter hun gikk frem, og ga Holofernes hodet til sin kammerpike; {13:10} og hun putte den i veska kjøtt: slik at de to gikk sammen etter deres skikk til bønn: og da de passerte leiren, de foregir dalen, og gikk opp i fjellet Bethulia og kom til porter derav.

{13:11} sa Judith langveis, til watchmen på den gate, åpne, åpnet porten: Gud, selv vår Gud er med

Judith Page 576

oss, for å vise sin makt i Jerusalem, og hans styrker mot fienden, som han selv har gjort denne dagen.

{13:12} nå da mennene i hennes by hørte stemmen hennes, de gjorde hast å gå ned til porten til byen, og de kalte eldstene i byen.

{13:13} og deretter de kjørte alle sammen, både små og

flott, det var merkelig dem at hun var kommet: slik
de åpnet, og fikk dem, og laget en brann
en lett og stod runde om dem.

{13:14} da hun sa til dem med høy røst, ros,
prise Gud, prise Gud, sier jeg, for han ikke har tatt bort hans
nåde fra Israels hus men har ødelagt våre
fiender av mine hender denne kvelden.

{13:15} så hun tok hodet ut av posen, og åpenbart
det, og sa til dem: se, leder av Holofernes, den
hærfører Army of Assur, og se baldakinen,
hvor han ligger i hans drukkenskap; og Herren har
slått ham av en kvinne.

{13:16} som Herren lever, som har holdt meg i min vei
at jeg gikk, mitt åsyns har lurt ham til hans
ødeleggelse, og likevel har han ikke begikk synd med meg, til
besudle og skam meg.

{13:17} da alle var fantastisk forbauset
og bøyde seg og tilba Gud, og sa med
en enighet, velsignet være du, O vår Gud, som har denne dagen
brakt til intet fiender av ditt folk.

{13:18} da sa Ozias til henne, min datter, velsignet kunst du av den høyeste Gud over alle kvinner på den jorden. og velsignet være Gud Herren, som har skapt den himlene og jorden, som har regissert deg til den kutte av lederen av sjefen for våre fiender.

{13:19} for din tillit skal ikke vike fra den hjertet av menn, som husker Guds kraft for alltid.

{13:20} og Gud slå deg disse ting for en evigvarende ros, besøke deg gode ting fordi du ikke har spart ditt liv til for lidelse vår nasjon, men har hevnet våre ruin, vandre en rett måte før vår Gud. Og alle de sa; Så er det, så bli det.

{14:1} da sa Judith til dem, hører meg nå min brødre, ta dette hodet og henge den på det høyeste Plasser dine murer.

{14:2} og så snart morgenen skal vises, og Sun skal komme frem på jorden, tar dere alle hans våpen, og gå ut hver tapre mann ut av byen, og Angi dere en kaptein over dem, som om dere ville gå ned i feltet mot klokken av assyrerne; men går ikke

ned.

{14:3} da de skal ta deres rustning, og skal gå til deres leir, og oppreise kapteiner av army of Assur, og skal kjøre til telt Holofernes, men skal ikke finne ham: frykt skal komme over dem, og de skal flykte før ansiktet.

{14:4} så dere, og alle som bor i Israels kysten, skal forfølge dem, og styrte dem som de går.

{14:5} men før dere gjør dette, ringe meg Achior det Ammonitt, at han kan se og kjenne ham at foraktet av huset av Israel og som sendte ham til oss som det var hans død.

{14:6} så de kalt Achior av Ozias;

Når han kom og så hodet til Holofernes i en manns hånd i montering av folket, han falt på ansiktet hans, og hans ånd mislyktes.

{14:7} men når de hadde funnet ham, han falt på Judiths føtter, og reverenced henne og sa, velsignet er du alle tabernacles Juda og alle nasjoner, som høre ditt navn skal være forbauset.

{14:8} Derfor Fortell meg alt som du har gjort i disse dager. Deretter Judith erklærte ham i den midt i de alt hun hadde gjort, fra dagen som Hun gikk tilbake til den timen hun talte til dem.

{14:9} og når hun hadde slapp snakker, de ropte med høy røst, og gjorde et gledesfylt støy i deres byen.

{14:10} og når Achior hadde sett alt det Gud Israel hadde gjort, han trodde på Gud mye, og omskåret kjøtt av hans forhuden, og ble lagt til Israels hus til denne dag.

{14:11} og så snart morgen oppsto, hengt leder av Holofernes på veggen og hver mann tok hans våpen, og de gikk frem av band til sundet av fjellet.

{14:12} men da assyernerne så dem, de sendt til deres ledere, som kom til sine kapteiner og tribunen, og til hver av deres herskere.

{14:13} slik at de kom til Holofernes' telt, og sa til ham som hadde ansvaret for alle sine ting, Waken nå vår Herre:

slavene har vært dristig å angripe oss
kamp, at de kan bli fullstendig ødelagt.

{14:14} deretter gikk i Bagoas og banket på døren til
teltet; for han trodde at han hadde ligget med Judith.

{14:15} men fordi ingen svarte, åpnet han det, og
gikk inn i soverommet, og fant ham kastet på den
gulvet døde, og hans hode ble tatt fra ham.

{14:16} derfor han ropte med høy røst, med
gråt, og sighing og en mektig gråte, og leie hans
plagg.

{14:17} etter at han gikk inn i teltet der Judith fast:
og da han fant henne ikke, han hoppet til folket, og
gråt,

{14:18} disse slavene har handlet troløst; en
kvinne hebreerne har brakt skam på huset
av kong Nabuchodonosor: for se, Holofernes ligger på
bakken uten hode.

{14:19} når kapteiner av assyrerne hørt
disse ordene, de leier deres frakker og deres sinn var
fantastisk bekymret, og det var et skrik og en svært stor

støy i løpet av leiren.

{15:1} og når de som var i telt hørt, de var forbauset over det som ble gjort.

Siden 577 Judith

{15:2} og frykt og beven falt på dem, slik at Det var ingen som våget bli i synet av hans nabo, men rushing ut alle sammen, de flyktet ut hver måten sletten og fjellbygdene.

{15:3} også de hadde slått leir i fjellet runde om Bethulia rodde vekk. Deretter Israels, barn hver en som var en kriger blant dem, stormet ut dem.

{15:4} deretter sendt Ozias Betomasthem og Bebai, og Chobai, og Cola og hele kysten av Israel, som skal fortelle det som ble gjort, og at alle bør jag tilbake på deres fiender for å ødelegge dem.

{15:5} nå da Israels barn hørte det, alle falt på dem med en samtykke, og drepte dem til Chobai: likeledes også de som kom fra Jerusalem, og fra alle fjellbygdene, (for menn hadde fortalt dem hva ble gjort i leiren til sine fiender) og de som var

i Galaad, og i Galilea, jaget dem med stor slakting, før de var forbi Damaskus og grenser derav.

{15:6} og rester som bodde på Bethulia, falt på leir Assur, og ødelegge dem, og var sterkt beriket.

{15:7} og Israels barn som ble returnert fra den slakting hadde som forble; og landsbyene og byer, som var i fjellet og i det vanlige, gat mange skjemmer: for folkemengden var stor.

{15:8} deretter Joacim ypperstepresten, og i antikken av Israels som bodde i Jerusalem, kom til barn se de gode tingene som Gud hadde åpenbart til Israel, og se Judith, og hilser henne.

{15:9} og da de kom til henne, de velsignet henne én og sa til henne: du er opphøyelse Jerusalem, du er stor ære for Israel, du er den stor glede av vår nasjon:

{15:10} du har gjort alt dette av din hånd: du har gjort mye godt til Israel, og Gud er glad

dem: velsignet være du av den allmektige Herren

Evermore. Og alle de sa, så bli det.

{15:11} og folk bortskjemt leiren for

tretti dager: og de ga til Judith Holofernes hans telt,

og alle hans plate, senger, og fartøy og alle hans ting: og

Hun tok det og lagt det på sin muldyr; og gjort klar hennes handlekurvene,

og la dem der.

{15:12} og alle kvinner i Israel løp sammen for å se

henne, og velsignet henne, og laget en dans blant dem til henne:

og hun tok grener i hånden, og ga også den

kvinner som var med henne.

{15:13} og de satt en krans av oliven på henne og

Maid som var med henne, og hun gikk før alle mennesker

i dansen, fører alle kvinner: og hele

Israel i sin rustning med girlander, og med

sanger i munnen.

{16:1} deretter Judith begynte å synge dette thanksgiving i alle

Israel, og alle de sang etter henne denne sangen av ros.

{16:2} og Judith sa, start til min Gud med

timbrels, syng til min Herre med cymbaler: stille ham et nye salme: opphøye ham og påkalle hans navn.

{16:3} for Gud bryter slagene: for mellom leirene blant folk har han leverte meg ut av det hendene på dem som forfulgt meg.

{16:4} Assur kom fra fjellene fra nord Han kom med tusenvis av hæren, forsamlingen herav stoppet torrents, og deres ryttere har dekket åsene.

{16:5} han skrøt at han ville brenne opp min grenser, og dreper mine unge menn med sverdet, og dash suger barna mot bakken, og gjøre min spedbarn som en byttedyr og min jomfruer som ROV.

{16:6}, men den allmektige Herren har skuffet dem ved side av en kvinne.

{16:7} for den mektige falle ikke av unge menn, verken slo sønner Titans ham, eller høy giganter Angi ham: men Judith datter av Merari svekket ham med skjønnheten av henne ansikt.

{16:8} for hun satt av plagget av hennes enkestand for

opphøyelse av de som ble undertrykt i Israel, og salvet ansiktet med sårsalve, og bundet håret i en dekk, og tok en lin plagg å lure ham.

{16:9} hennes sandaler ranet øynene, hennes skjønnhet tok sinn fange og fauchion gått gjennom halsen.

{16:10} the perserne quaked på hennes dristighet, og Medes var daunted ved sin hardførhet.

{16:11} så min rammet ropte for glede, og min svake de ropte høyt; men de var forbauset: Dette løftet opp deres stemmer, men de ble styrtet.

{16:12} sønner av jomfruer har gjennomboret dem gjennom, og såret dem som fugatives' barn: de omkom ved slaget ved Herren.

{16:13} jeg vil synge Herren en ny sang: O Herre, du er stor og strålende, praktfull i styrke, og uovervinnelig.

{16:14} la alle skapninger tjene deg: for du spakest, og de ble gjort, du sender ut din ånd, og det opprettet dem, og det er ingen som kan motstå din røst.

{16:15} for fjellene skal flyttes fra deres

stiftelser med vannet, steinene smelter som voks for
ditt nærvær: men du er barmhjertig til dem som frykter deg.

{16:16} for alle offer er for lite til en velbehagelig duft
dig og alt fett er ikke tilstrekkelig for dine brent
tilbyr: men han som frykter Herren er stor hele tiden.

{16:17} ve nasjonene som stiger opp mot min
slekt! Herren den allmektige vil ta hevn over dem i
dommedag, i putting ild og ormer i deres
kjødet. og de skal føle seg og gråte for alltid.

{16:18} nå så snart de inn i Jerusalem, de
tilba Herren. og så snart de var
renset, tilbød de sine brennoffer, og deres gratis
tilbud og sine gaver.

Judith Page 578

{16:19} Judith også dedikert alle ting av Holofernes,
som de hadde gitt henne, og ga baldakinen, som
Hun hadde tatt fra hans soverommet, for en gave til den
Lord.

{16:20} så de fortsatte fest i Jerusalem
før helligdommen i et tidsrom av tre måneder og

Judith fortsatte der.

{16:21} etter denne tiden alle tilbake til sine egne arv og Judith gikk til Bethulia, og forble i sin egen besittelse, og var i sin tid hederlig i alle landet.

{16:22} og mange ønsket henne, men ingen visste henne den dager av sitt liv, etter at Manasses ektemannen var død, og ble samlet til sitt folk.

{16:23} men hun økt mer og mer til ære, og blitt gammel i hennes ektemanns hus, å være en hundre og fem år gammel, og laget sin kammerpike gratis; så hun døde i Bethulia: og de begravde henne i hulen av ektemannen Manasses.

{16:24} og Israels hus beklaget sin syv dager: og før hun døde, hun distribuere sine varer til alle dem Det var nærmest Manasses av slektninger ektemannen, og til dem som var den nærmeste av hennes slektninger.

{16:25} og det var ingen som barn til Israel mer redd i dagene av Judith, eller lang tid etter hennes død.

APOKRYFENE

JUDITH KING JAMES BIBELEN 1611

www.Scriptural-Truth.com